

Posudek na bakalářskou práci

Festivity čínské menšiny na území České republiky

Autor: Denisa Pražáková

Vedoucí práce: Veronika Teryngerová

Studentka předložila bakalářskou práci zabývající se festivitami čínské menšiny žijící v ČR, tato práce se tudíž dotýká také otázek identity a integrace této menšiny do české společnosti. Svě dílo rozdělila autorka do dvou částí, teoretické a empirické. Část empirickou tvoří kvalitativní výzkum provedený na vzorku 5 čínských imigrantů žijících v ČR po dobu od 5 do 20 let.

V teoretické části jsou vedle orientace v literatuře zvolené k práci definovány klíčové pojmy, se kterými studentka pracovala, dále zde najdeme informace o vlasti Číňanů, o jejich náboženství a o migraci. Nakonec mají k uzavření teoretického rámce práce posloužit kapitoly o čínských festivitách, kde se dozvíme důležité informace o čínském pojetí času a o symbolice čísel, to vše je doplněno o samotný přehled čínských festivit. V empirické části najdeme metodiku výzkumu a přehled poznatků získaných polostrukturovanými rozhovory s respondenty. Následuje závěr se souhrnem toho, k čemu studentka prostřednictvím svého výzkumu dospěla.

Nesporný klad předložené práce vidím v tom, že se studentce podařilo velmi citlivým přístupem při rozhovorech získat pro svůj kvalitativní výzkum nebývalou dávku informací. Sdílnost čínských respondentů nezávisí jen na důvěře, jak studentka správně podotýká ve své práci, ale především na přístupu. Vzhledem ke vhodně zvoleným otázkám přišla s poznatky, které jsou nové a velmi pozoruhodné (např. otázka oslav jmenin, která vyjevila některé zajímavé souvislosti s mírou integrace, s určitými aspekty čínského myšlení a především s prolínáním české a čínské identity). Za klad považuji také to, že se studentce podařilo aktualizovat některé poznatky o čínské menšině žijící v ČR, tedy o tématu, kterému se věnovaly různé studie až do r. 2005. Je faktem, že podoba života menšin a míra jejich adaptace prochází rok od roku tolika proměnami, o čínské menšině to platí obzvláště, že taková aktualizace je nesmírně hodnotná. V neposlední řadě považuji v úvodu práce za velmi cenné zmínky o specifikách a potenciálních úskalích výzkumné práce s čínskou menšinou a o tom, jak jim čelit. To může být významnou měrou pomoci dalším studentům či vědeckým pracovníkům, kteří by se chtěli v budoucnu do něčeho podobného pustit.

Předložená práce má však i své nedostatky. Pokud se podíváme na rozsah části teoretické a empirické, zamrzí nás, že empirické části nebylo věnováno více prostoru. Spatřuji v tom jisté známky spěchu v "cílové rovině", namísto toho, aby si studentka řádně vychutnala svou "poslední míli". Naopak teoretická část je zbytečně obsáhlá a nacházíme v ní informace posbírané jistě s uvážením, ale druhy bez patřičného uvedení. Napříště je třeba mít na paměti, že uvádíme-li diskuzi různých autorů (to se týká kapitol o definování pojmů), je třeba ji řádně moderovat, jinak si uvedené kapacity mohou "skákat do řeči" a recipienta takový halas může spíše mást, nežli mu pomoci se v dané problematice orientovat. Také je třeba udržet linii tématu a vystříhat se uvádění informací, které jsou sice zajímavé, ale souvisí s předmětem práce spíše nepřímou. To se týká kapitoly o náboženství v Číně. Už i proto je problematická, že vnucuje otázku, nakolik jsou tři hlavní zmíněné myšlenkové proudy náboženstvím a nakolik filosofickými systémy. Především ale buddhismus ani taoismus přímo s tímto výzkumem nesouvisel. Této práci se týká konfucianismus, nikoli však ve své náboženské podobě, ale jako systém, který ukládá hierarchii vztahů a zdůrazňuje důležitou funkci vazeb, počínaje u vazeb rodinných. Celkový přehled hlavních "náboženství" v Číně byt tedy v této práci navíc. Totéž se týká kapitoly o Čínské migraci obecně, je zajímavá, to bezesporu, ale vzhledem tématu práce spíše nepodstatná.

Formální výtky mám k některým formulacím (např. "integrace české většině") a např. k rozdělení odstavce, které vedlo k rozdělení jednoho myšlenkového toku (4. a 5. odst. kapitoly 2.2.1) a jak jsem již podotkla výše, k formátu moderování dosavadní debaty k tématu.

Práce Denisy Pražákové je svou podstatou velmi přínosná, ale zasloužila by více času a rozpracování. Pokud jde o její vyvážení, bylo by lepší zredukovat část teoretickou a rozšířit tu empirickou. Bohatost materiálu získaného velmi zdařilým provedením rozhovorů by jistě byla po patřičném usebrání zdrojem mnoha dalších poznatků.

V každém případě si studentka s nelehkým tématem, které si zvolila, poradila s velkou dávkou rozumu i citu a díky pečlivému kvalitativnímu výzkumu nám umožnila nahlédnout prizmatem festivit do smýšlení čínských imigrantů, do jejich pohledu jak na svou vlastní společnost a kulturu, tak na tu naši. Ve výzkumné části najdeme i nemálo překvapivých zjištění a zajímavé příklady, slovy této práce, "symbiózy českých a čínských kulturních prvků".

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji s přihlédnutím k jejím přednostem i nedostatkům hodnocení velmi dobře.

V Praze dne 3.9.2013

Mgr. Veronika Teryngerová